

Türk Konseyi Genel Sekreteri Halil Akıncı'nın Hocalı Katliamı konulu sergide yaptığı açılış konuşması

Bundan 20 yıl önce 25 Şubatı 26 Şubata bağlayan gece, yeni bağımsızlığını kazanmış Azerbaycan'a karşı, komşusu Ermenistan tarafından açılan savaşta 20. asrın soykırım tarifine tamamen uyan bir katliam gerçekleştirilmiştir.

Ermenistan Cumhuriyeti'nin Silahlı Kuvvetleri bir gece içinde kadın, çocuk ve yaşlılar da dahil 613 kişiyi katletmiş, binden çok kişiyi esir almıştır. Ayrıca 150 asker de kaybolmuştur.

Hocalı Katliamını kendi gözleriyle gören ve bu konuda dünyayı bilgilendiren vicdan sahibi bir gazeteci yazar Thomas Golts, gördüklerini Azerbaycan Günlüğü kitabında yazmış fotoğraflarla da kanıtlamıştır. Thomas Golts, bunun sivillere karşı yapılmış en kanlı katliamlardan biri olduğunu ve bugüne kadar dünyanın buna sessiz kaldığını da vurgulamıştır.

Buna rağmen Dünya, Hocalı Katliamını hatırlamamakla yetinmemekte; Ermenilerin yüz yıl önce Osmanlılar tarafından soykırıma uğradığı iftirasını araştırmaya gerek görmeden gerçek olarak kabul etmekte, hatta bununla da kalmayıp kanunlarla tarih yazmaya kalkışmaktadır. Öte yandan da 20 yıl önce Ermenistan tarafından Azerbaycan'da yapılan Hocalı Katliamı konusunda düşünmek bile istememekte ve bunu görmezden gelmektedir.

Hocalı Türklere karşı yapılan ilk katliam değildi ama sonuncusudur. Türkler 1774 ten başlayıp, 1826-1829, 1877-1878, 1911, 1918-1919 yıllarında sürekli sürgün ve katliamlara uğratılmış bir millettir. Bu katliam ve sürgünler Türk coğrafyasının çeşitli bölgelerinde acımasızca gerçekleştirilmiştir. 19. asırda hala Türklerin yerleşik olduğu bazı şehirlerde bugün bir Türk dahi bırakılmamıştır. Buna rağmen bütün dünya Türkleri suçlamaktadır. Adeta biz kendi kendimizi öldürmüş, kendi kendimizi sürmüştür. Bunun acı olan tarafı birçok sözde Türk aydınının, gerek cehalet gerekse yabancıya yaranma

dürtüsünün ağır basmasından dolayı; bize yapılanları inkâr etmekle kalmayıp, bizim yapmadığımız olayların suçunu dahi üzerimize yıkmalarıdır.

Türkler alicenap bir millettir. Türkler hiçbir zaman için genç nesilleri nefret duygularıyla yetiştirmez. Belki başımıza gelenleri unutmamız, unutturmaya çalışmamız bu nedenlerdendir. Ancak nefret tohumları ekmek başka, tarihi hatırlamak ayrı şeylerdir. Hocalı Katliamı hafızalarımıza yerleşmeli ve önümüzdeki nesillere de aktarılmalıdır. Hocalı Katliamı 1918 yılında 20-23 Mart tarihleri arasında 3000 Türk'ün Bakü'de Taşnaklar tarafından katledişinin unutulduğu gibi, hafızadan hiçbir zaman silinmemelidir.

Bu sergi bu görevin yerine getirilmesine katkıda bulunmaktadır. Bugün bu katliamlarda şehit olanların huzurunda saygıyla eğiliyor ve kendilerine Tanrıdan şefaath diliyoruz.